

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 26 januari 2022

Thema: Zie, luister en spreek je uit

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef blz. 12: Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

Soms weet ik het even niet meer. Dan lees ik een bericht wat direct invloed heeft op waar ik mee bezig ben. Wat ik wil bereiken. Waar ik zorgvuldig mee bezig ben om op te bouwen.

Het is als of mij dan de moed in de schoenen zinkt. Het kaartenhuis dat ik bouw omver wordt geblazen. Dan wordt ik aan het twijfelen gebracht. Ik twijfel over mijzelf. Twijfel over of ik het wel kan, of ik het wel waard ben. En keer steeds meer in mijzelf, in mijn twijfel. Het verward me, het is een achtbaan van negatieve gedachtes, het verstikt mij.

Gelukkig herken ik nu de symptomen. En weet ik wat ik moet doen. Zou moeten doen. Praten helpt, maar kan ik nog niet; ik heb meestal de woorden nog niet gevonden. Fietsen is mijn E.H.B.G. (Eerste Hulp Bij Gedachtencrisis). En als ik dan, nu met mijn fiets, door het Sallandse landschap raas, open ik mijn ogen. Niet alleen om op mijn pad te blijven maar vooral voor de dingen om mij heen. De mistige flarden waartussen koeien staan te grazen, een roofvogel die opstijgt uit de boom waaronder ik passeer, het afwisselende landschap van weilanden, boerderijen en bossen. En ik open mijn oren, vooral om niets te horen, geen autoverkeer, geen radio of TV, geen pratende mensen, geen spelende kinderen, maar de stilte van de natuur. Stilte? Nee, laat ik het dan het ruisen van de natuur noemen: een hoen die kwettert, vogels die fluiten, een koe die loeit, de wind die de bladeren laat ritselen.

En dan klinkt er een lied in mij op, mijn lievelingslied: In manus tuas pater. In uw handen Heer, beveel ik mijn geest. Laat mijn verstikkende gedachten ruimen voor wat U mij laat zien en horen. Uw schepping waar ik deel van mag zijn geeft mij inzicht en rust.

Lied nr. 7: In Manus Tuas Pater

Lezing van het eerste gedeelte uit Psalm 34

‘In manus tuas, Pater, commendo spiritum meum’, woorden die Jezus aan het kruis sprak. David, de psalmdichter van vandaag, had het ook niet zo makkelijk. Door Samuel gezalfd en op de vlucht voor Koning Saul, ging hij naar de Filistijnen. Niet zo handig als je een tijdje geleden hun beste en grootste soldaat, Goliath, met een steentje en een slinger hebt omgebracht. Maar hij had geen andere keus. Door zich als een idioot te gedragen werd hij voor krankzinnige aangezien en in plaats van gedood werd hij weggestuurd. Krankzinnige werden door de Filistijnen niet voor vol aangezien en werden daarom niet gedood (hun eer te na). In veilig gebied, verscholen voor de mannen van Saul, schreef hij deze psalm.

²De Heer wil ik prijzen, elk uur van de dag, mijn mond is altijd vol van zijn lof.

³Laat mijn leven een loflied zijn voor de Heer, de nederigen zullen het met vreugde horen.

⁴Roem met mij de grootheid van de Heer, sluit u aan om zijn naam te verheffen.

⁵Ik zocht de Heer en hij gaf mij antwoord, hij heeft mij van alle angst bevrijd.

⁶Wie naar hem opzien, stralen van vreugde, schaamte zal hun gezicht niet kleuren.

⁷In mijn verdrukking riep ik tot de Heer, Hij heeft geluisterd en mij uit de nood gered.

⁹Proef, en geniet de goedheid van de Heer, gelukkig de mens die bij hem schuilt.

Lied nr. 12: Bless the Lord

Overweging

'Gelukkig de mens', 'Prijs de Heer die mij het leven geeft'. Mooie woorden.

Maar daar heb je helemaal niets mee als je geconfronteerd bent met verlies. Verlies van dierbaren (ouders, partner, kinderen) of ook het verlies van een baan, huis of je passie. Dan zeggen deze woorden je niets meer. 'Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw'. Weg ermee!

En dan lijkt het ook alsof je alleen bent; er is dan geen God die je helpt. 'Mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'

Ik heb dit zelf ondervonden. Vele jaren geleden raakte ik (wel door mijn eigen schuld) alles kwijt. Mijn vrouw, dochter, schoonmoeder waar ik tegen de gewoonte in wel goed mee op kon schieten, mijn schoonvader. Maar ook mijn thuis, mijn werk en mijn passie.

Ik zag het niet meer zitten. Ik wilde niet meer leven. Het verlies werkte verstikkend en ik twijfelde aan mijzelf, aan mijn nut om te bestaan. Ik zag geen uitweg meer en raakte opgesloten (zowel fysiek als mentaal). En God? Met wat ik had gedaan was ik het niet waard om zijn naam zelfs uit te spreken.

En toch?

Er gebeurde dingen met mij die wel erg toevallig waren. Beslissingen die mij hielpen. Er kwamen mensen op mijn pad die met mij meeliepen, luisterden en troosten. Ik kwam op plekken die ik niet kon kiezen maar goed bleken te zijn voor mij. En nu mag ik, al bijna zeven jaar, weer op eigen benen staan en de toekomst tegemoet treden.

Toeval? Toeval bestaat niet! In de moeilijkste periode van het leven draagt God jou in zijn handen. Dat weet ik nu. Daar geloof ik nu stellig in. Daarvan wil ik getuigen.

Dus als je het moeilijk hebt, verward bent, het even niet meer ziet zitten, je moet leven met een zwaar verlies, weet en voel je dan gedragen door God. Zie om je heen, luister naar het mooie van de schepping en spreek je uit. Al is het voor de tachtigste keer, houdt het niet voor jezelf. Maak

ons, je omgeving deelgenoot van wat je bezighoudt en je krijgt er veel voor terug.

Niets zal je deren, niets je benauwen Als je God zoekt zal niets je ontbreken. God vervult alles.

[Lied nr. 34: Nada te turbe](#)

Stilte

Voorbeden telkens afgesloten met de [acclamatie nr. 117: Gospodi pomilui \(Heer, ontferm U\)](#)

- Heer God, help ons als we de weg niet meer weten. Leidt ons terug op het pad van Uw schepping en vervul ons van uw liefde. *Laat ons samen bidden:*
- Heer God, help allen die veel verloren hebben. Draag hen door het dal van duisternis heen en vervul hun harten met barmhartigheid en liefde. *Laat ons samen bidden:*

Eind: Heer God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.
Laten voor al deze stille wensen nog één keer zingen:

Onze vader (uit het Aramees vertaald)

Bron van Zijn,
die ik ontmoet in wat mij ontroert, Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven

Bundel Uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig Uw rijk van eenheid nu, Uw enige verlangen
handelt dan samen met het onze.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben aan brood en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden aan het verleden,

opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:

de al werkzame wil,

de levende kracht om te handelen,

en het lied dat alles verfraait,

en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

[Lied nr. 123: Maar U weet de weg voor mij](#)

Slotgedachte

Als ik het niet meer zie zitten,

of ik sta te wankelen,

laat mij dan neer vleien in Uw goedheid.

Open mijn ogen, laat mij luisteren

naar het mooie van Uw schepping

waar ik deel van mag zijn.

Ruim mijn verstikkende gedachten op,

laat mij weer ademen

en geloven in mijzelf.

[Lied nr. 128: Juicht en verheug je](#)

Ik wens iedereen een mooie week toe. Heb vertrouwen!

Jurgen